

Nr 230.

Av herr **Johnsson** i Stockholm, *angående undersökning av skyddshemmens och ungdomsvårdsskolornas klientels öden.*

Varje år beviljar riksdagen betydande summor för fostran och tillrättaförande av missanpassad ungdom genom ungdomsvårdsskolor — tidigare kallade skyddshem — samt eftervård i olika former.

Riksdagen liksom allmänheten har hittills fått veta mycket litet om resultatet av denna vård och dessa åtgärder. Genom skildringar i pressen av enstaka, tyvärr ofta upprepade rymningar och bravader av omhändertagna ungdomar drar allmänheten gärna den slutsatsen, att resultaten av fostringsåtgärderna äro till övervägande del negativa. En avog och oförstående inställning till såväl klientelet som dess fostrare breder därmed ut sig och försvårar den nödvändiga förtroendefulla samverkan mellan fostringsinstitutionerna och allmänheten.

Resultaten torde dock vara väsentligt bättre än allmänheten föreställer sig.

De nuvarande ungdomsvårdsskolorna ha i regel en tjuguarig historia bakom sig, från det de startade såsom »skyddshem». Under denna period har ett avsevärt antal ungdomar vistats längre eller kortare tid inom anstalterna. Vad har det blivit av dem? Var och vad äro de i dag?

Tiden synes vara inne för en översyn av arbetets resultat, så långt detta kan avläsas i socialt bedömbara människoöden. En diskret företagen, statistiskt genomarbetad undersökning synes därför kunna och böra vidtagas och redovisas för riksdag och folk. En sådan kunde bli förebild för undersökningar på andra områden av samhällsingripande, t. ex. i fråga om ungdomsfängelserna och kriminalvård i frihet, där ett statistiskt material om resultaten måste bli avgörande för riksdagens handlande.

Under åberopande av det anförda får jag anhålla,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t begära en sådan undersökning av i första hand skyddshemmens och ungdomsvårdsskolornas klientels öden, som här ovan antytts, och att denna undersökning redovisas inför riksdagen.

Stockholm den 22 januari 1949.

Joh. W. Johnsson
i Stockholm.